

De „Houtrib” in de haven van Huizen

Botterjacht «Houtrib»

*Een aanwinst voor onze vloot
van platbodemjachten*

De „Houtrib” is een tot jacht verbouwde botter, die in 1914 door Kok te Huizen gebouwd werd. Het is een typische botter van de Zuidwal, lang 13,60 meter over de stevens. Ik kocht hem in November 1948 van de gebr. Jeltjes te Enkhuizen, waar hij toen thuishoorde en de letters EH 18 droeg.

De tegenwoordige eigenaar van de werf in Huizen had nog als jongen op

zijn vaders werf meegeholpen aan de bouw. De enige tekening, die Kok ooit gehad heeft, is een schets, waarin ik getracht heb mijn wensen aan te geven.

Mijn opzet was het schip zo in te richten, dat:

1. het geschikt zou zijn om met mijn zoons of gasten als bemanning te varen.

2. er in iedere hut een plaats zou zijn waar stahoogte is;
3. men op iedere kooi rechtop zou kunnen zitten;
4. er voldoende bergruimte in iedere hut zou zijn om geen koffers mee aan boord te hoeven nemen;
5. er een mogelijkheid zou zijn voor een douche-gelegenheid;
6. de mooie lijnen van de visbotter behouden zouden blijven;
7. de opvarenden een redelijke comfort en vrijheid zouden kunnen genieten zonder in dure luxe te vervallen;
8. de Zeeuwse wateren in één dag bereikbaar zouden zijn, zelfs onder ongunstige weersomstandigheden;
9. voldoende zeewaardigheid verkregen zou worden om 's zomers buitengaats te komen.

Ik hoop dat de schets de indeling voldoende duidelijk laat zien. Wij gebruiken de zeilkooi niet als slaappleats. Het schijnlicht van de voorste dwarshut helpt de voorkant van de beide andere hutten van licht te voorzien door middel van een matglazen raam in het schot en een matglazen ruit in de deur.

De mast is strijkend gemaakt met contragewicht van lood, zodat hij zonder bokkepoten te strijken is. Ik heb de brede vissermansfok gehandhaafd, wat ondanks het want best te doen is, behalve bij opkruisen in een nauw vaarwater. Verder is de mast ca 30 cm omhoog gekomen.

Als hulpmotor heb ik een 36 pk „Redwing” benzinemotor, die 1200 toeren maakt. Er zijn twee accu's, die om beurten opgeladen kunnen worden.

De motor kan d.m.v. een koppeling een z.g. sihipompje aandrijven. Met dit pompje kan ik met behulp van een driewegkraan lenspompen, de vuilwatertank leegpompen of buitenboordwater pompen (voor dekspoelen en de brandslang).

Ik had mijn „doubts” over het nut van de doucheceel (overdag entree van de eigenaarshut). Deze zomer is deze inrich-

Voor de verbouwing bij de werf van Kok in Huizen

De „Houtrib” in de haven van Hoorn

ting een volledig succes gebleken. De trechter, die ik op het dak van de roef kan schroeven, kan voldoende water bevatten om twee personen ruim te laten douchen. Ik kan met een tuinslang het koelwater van de motor, dat net goed van temperatuur is, in deze trechter leiden.

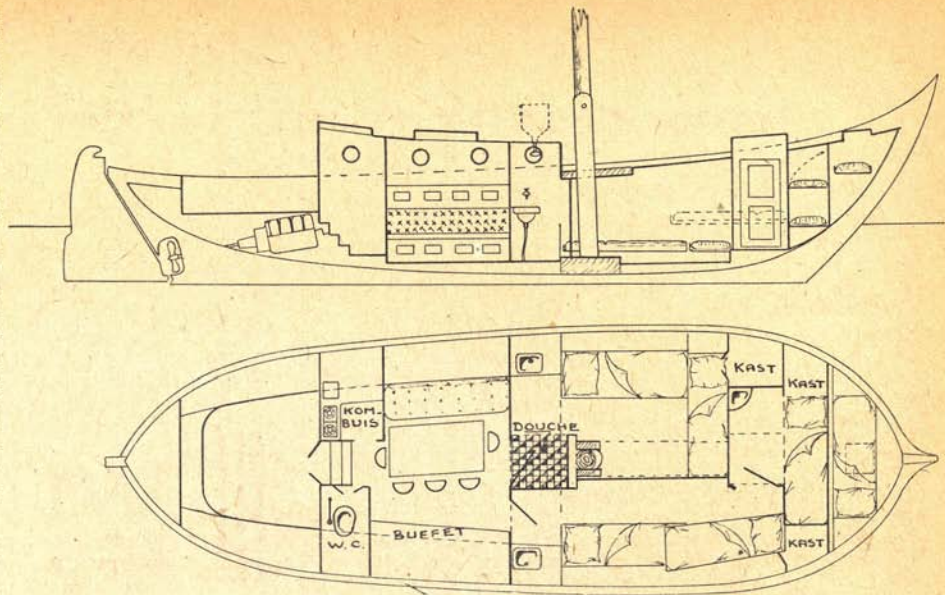
Is het buitenwater ongeschikt, dan kan men natuurlijk drinkwater in de trechter doen. Ik heb twee drinkwatertanks aan boord van gezamenlijk ca 700 liter. Deze tanks liggen op het vlak aan weerszijden van de motor. Om het water naar de kraantjes van de gootsteen en 3 vaste wastafeltjes in de hutten te krijgen, kan ik luchtdruk op de tank zetten met een normale autoband-voetpomp, die vastzit op de vloer van het kombuis. Na veel getob om de lekjes te vinden blijven de tanks nu goed druk houden. Een paar maal per dag een paar slagen is alles wat nodig is.

De stuurkuip is ruim en zelflozend. De onderdeurtjes van de roef zijn extra zwaar en bovendien voorzien van een sluitbalk.

Ik heb niets dan lof voor het vakmanschap en de keurige afwerking van Kok.

J. D. WALLER.

Driebergen, Januari 1950.

Botterjacht „Houtrib”. Schaal 1 : 120